

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Landstthinget. № 71.

25de Møde.

Torsdagen den 7de Marts.

(Forts.)

Kierkegaard (forts.): Jeg skal saa ikke opholde Forsamlingen med mange Enkeltheder. Dog skal jeg tillade mig, med Hensyn til hvad den ærede 5te Landstthingsmand for 2den Valgkreds (Borgeren) har bemærket, at henstille til hans Overveielse, om han ikke finder, at Udskilligt, som af ham er blevet ytret, forsaavidt det kunde komme til at virke paa en mindre heldig, maaskee ikke engang af ham tilstgjet Maade, som det vel træffer Udkastet, som det foreligger, men ikke som det af Udvalget er blevet foreslaaet ændret. Det kunde det synes, hvor der ikke er bleven gjort nogen Undtagelse i saa Henseende, at han tillige træffer Udkastet med de Forandringer, Udvalget har foreslaaet. Og saaledes forekommer det mig, at jeg bør gjøre opmærksom paa, at, naar Udvalget har foreslaaet — hvad der vil kunne sees af Nr. 8, sammenlignet med Nr. 5, — at de Ord: „derefter paa Udgiveren“ o. s. v., som findes i det oprindelige Udkast, skulle gaae ud, saa falder i det mindste eet af de Punkter bort, hvilke han anseer for særdeles stikede til at fortrædige Forfatteren. Jeg skal fremdeles henstille til det samme ærede Medlems Overveielse, i Anledning af hvad han bemærkede med Hensyn til, at vi endnu fattes Juryindretningen og Nævninger, om det ikke vil kunne blive et vigtigt Moment i denne Sag, hvad Ethinget alt har besluttet med Hensyn til Rigsretten, hvori der heller ikke har kunnet tages Hensyn til den Virkning, det vil have paa vor Lovgivning, naar den omtalte Indretning kommer til at træde i Kraft, og om det ikke kan have en Anvendelse ogsaa her, saa at vi ikke heller kunne opfatte Presseloven efter Juryindretningen. Danmarks Constitution er endnu ung, jeg haaber, at den skal blive gammel.

Følgelig, om nogle Aar, maaskee om nogle Maaneder kommer den Tid, da Indretningen med Jury og Nævninger kan indføres. Det vil da vise sig — som jeg haaber — at den foreliggende Lovs Bestemmelser ikke staae i Strid dermed. Men skulde det Modfatte vise sig, nu, saa kan det være Anledning til en Revision af Presseloven under de særdeles gunstige Forhold for Trykkefriheden, nemlig under Hensyn til hvad Nævningers Indførelse udkræver, og hvorledes den nødvendigt virker tilbage paa Loven. Jeg skal saaledes ogsaa tillade mig at henstille til den samme ærede Taler, om det ikke, naar der fra flere Sider er blevet ytret temmelig stærke Indvendinger imod Ordet „berettiget Bogtrykker“ i § 1, om det da ikke for en Deel berøer paa en Misffendelse af, at nu vil en „berettiget Bogtrykker“ ikke sige ganske det Samme, som for et Par Aar siden. Det vil ikke sige en Mand, der er forsynet med et Privilegium, der som en Raades Sag meddeles ham; men det vil sige en Mand, der opfylder de Betingelser, som hans særegne borgerlige Stillings fører med sig, ligesom det fordres af enhver af os i vore særegne borgerlige Stillinger, uden at det beroer paa nogen Raade enten at indrømme ham Plads i den eller at negte ham denne Plads.

Maaskee turde jeg med Hensyn til et Fordrag, som jeg idag har hørt med særdeles Opmærksomhed, af den ærede 4de Landstthingsmand fra 6te Valgkreds (Skoleforstander Sørensen) tillade mig nogle saa Bemærkninger, der ville antyde, hvorfor jeg ikke heller kan dele de Principer, som der bleve opstillede, uagtet jeg med Hensyn til Conseqvenserne, uagtet jeg i Altraaen efter at gjøre nærværende Presselov saa gunstig og fri som muligt, ogsaa saa maa være enig med denne ærede Taler. Jeg kan nemlig ikke lade det uberørt, at han anstillede en Sammenligning imellem Opdragens og Regjeringens Pligter. Denne Sam-